

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4303/2023
29.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Топлица Младеновић, адвокат у ..., против тужених: Општина Кнић, чији је заступник Општински јавни правобранилац и ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат у ..., ради исплате накнаде, вредност предмета спора 53.125,00 динара, одлучујући о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1211/20 од 08.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 29. јуна 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1211/20 од 08.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1211/20 од 08.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 12П 2707/19 од 10.01.2020. године, у ставу првом изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени да тужиоцу на име удела од 1/8 накнаде за одузето земљиште – део кп.бр. .. КО Кнић, у укупној површини од 0.08,50 ха, солидарно исплате износ од 53.125,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.01.2020. године до коначне исплате; у ставу другом изреке одбијен је део тужбеног захтева тужиоца да се обавезу тужени да тужиоцу на износ досуђен ставом првим изреке пресуде исплате и законску затезну камату почев од 28.05.2019. године, као дана подношења тужбе до 10.01.2020. године; у ставу трећем изреке обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 42.775,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 1211/20 од 08.03.2022. године одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке.

Побијаном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца да се тужени солидарно обавезу на исплату тужиоцу накнаде за фактички експроприсано земљиште на начин који није у супротности са актуелном судском праксом и правним схватањима израженим у правноснажним пресудама и одлукама Врховног суда. Одлука о тужбеном захтеву у односу на туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд условљена је чињеницом утврђеном у поступку, да је тај тужени уписан као носилац права коришћења на предметној кп.бр. ... КО Кнић која је магистрални пут, сада у државној својини која је настала на начин да је од тужиоцеве парцеле одузет део и припојен наведеној парцели, у ком делу је тужилац онемогућен да фактички експроприсану парцелу користи својим својинским овлашћењима, без спроведеног поступка и исплаћене накнаде за експропријацију. Ревидент истиче да није био инвеститор нити извођач радова на изградњи за чије грађење је извршена експропријација, да није извршио заузеће, нити управља путем и није корисник експропријације, и указује на пресуду у којој није обавезан да исплати накнаду за експроприсано земљиште. Међутим, у поступцима у којима су донете пресуде на којима се у ревизији указује, није утврђено да је тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд уписан као корисник фактички експроприсане непокретности, па се овим не указује на потребу за уједначавањем судске праксе. Такође у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Наводи ревидента да јесте спроведен поступак експропријације, противно утврђењу суда, тичу се правилности утврђеног чињеничног стања, што не може бити разлог за изузетну дозвољеност ревизије по одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Предмет спора је исплата накнаде за експроприсано земљиште у износу од 53.125,00 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе – 28.05.2019. године. То значи да ревизија није дозвољена, по одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић